

[Undervisningsministeren]

Det tillægsspørgsmål, fru Gerda Møller stillede, gik, hvis jeg forstod det ret, på, hvordan man sikrer sig, at en elev ikke bevidst misforstår emnet for derved at sikre sig 5-karakteren. Af det, jeg sagde i mit første indlæg, fremgår det klart, at eleven selvfølgelig skal give udtryk for, at han eller hun kan behandle sproget, kan stave. Karakteren 05 bør være den laveste, der bliver brugt, hvor det drejer sig om en misforståelse af opgavens ordlyd, men hvor opgaven i øvrigt er besvaret tilfredsstillende.

Hermed sluttede spørgsmålet.

2) Til *undervisningsministeren* af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Vil ministeren tage initiativer, således at man fra undervisningsministeriets side kan være medvirkende til, at skolebørn får en ernæringsmæssigt mere forsvarlig kost?«

(Spm. nr. 889).

Skriftlig begrundelse.

Igennem længere tid har man i pressen kunnet følge undersøgelser, der viser, at skolebørn ikke får en i ernæringsmæssig henseende tilstrækkelig kost. Kun meget få steder gives der børn mulighed for at få et måltid mad på skolen.

Enkelte steder findes kantiner eller skoleboder, og ikke alle har et sortiment, der er tilstrækkeligt og rigtigt sammensat. Ej heller har alle børn og forældre tilstrækkelige kundskaber på området.

Da en rigtig kost har væsentlig indflydelse på børns trivsel og oplagthed til at deltage i undervisning, vil det være af betydning at få dette problem løst.

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg vil gerne henvise til min skriftlige begrundelse, hvoraf det fremgår, at adskillige undersøgelser viser, at skolebørn ofte får en dårlig kost. Enkelte skoler prøver på at løse problemerne ved at indrette skolekantiner og skoleboder, men behovet er efter min opfattelse langt fra dækket, og der er, så vidt jeg ved, heller ikke nogen fælles regler for, hvordan man skal indrette disse, og heller ikke for, hvilket sortiment de skal dække.

De undersøgelser, der har været gennemført, viser, at der kan være et behov for at afhjælpe den situation, at børnene ikke har mulighed for også at få en eller anden form for måltid på skolen, og da en rigtig kost har en væsentlig indflydelse på børns trivsel og oplagthed til at deltage i undervisningen, mener jeg, det vil være af betydning at få dette problem løst.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Vi er i undervisningsministeriet opmærksomme på, at skolebørns ernæring har en afgørende betydning bl. a. for børnenes trivsel i skolen.

De problemer, der ifølge skolelægeundersøgelser gør sig gældende for mange skolebørns vedkommende, må efter ministeriets opfattelse først og fremmest løses gennem et bredt oplysningsarbejde, der inddrager både skolerne og hjemmene.

Statens husholdningsråd startede i 1977 en sådan oplysningsvirksomhed. Initiativet omfatter udsendelse af pjecer bl. a. om sund skolemad og om spisepausens tilrettelæggelse samt information om, at rådets medarbejdere stiller sig til rådighed til at deltage i sundhedsuger og featurearrangementer.

Undervisningsministeriet har i en cirkulæreskrivelse af 5. april 1978 over for skolemyndighederne støttet husholdningsrådets initiativer. I cirkulæreskrivelsen har man desuden henledt opmærksomheden på, at kommunalbestyrelserne i henhold til lov om skolebespisning af 22. juni 1962 har pligt til at tilbyde skolebørn et måltid i månederne november til april, dersom skolen konstaterer, at et skoleøgende barn lider under utilstrækkelig ernæring.

Jeg kan endvidere oplyse, at den centrale rådgivningstjeneste for skolebyggerier under undervisningsministeriet i nær fremtid vil udsende til kommunerne en vejledende rapport om indretning af skolekantiner.

Der findes således et vejledende materiale fra centralt hold om, hvorledes problemerne kan afhjælpes. Men jeg er nødt til at understrege, at det er de kommunale skolemyndigheder, der træffer beslutninger på dette område, f. eks. om, hvilke varer der forhandles i skoleboder, om man vil etablere skolebespisning som en almindelig ordning for alle elever, eller om man vil indrette skolekantiner.